

LỜI SỐNG

Tháng 02.2013

***“Chúng ta biết rằng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống,
vì chúng ta yêu thương người anh em”*** (1Ga 3,14)

Thánh Gioan viết cho các cộng đoàn Kitô do ngài thành lập trong lúc khó khăn nặng nề. Thực vậy những lạc giáo và những lạc thuyết về đức tin và luân lý bắt đầu len lỏi vào và còn có môi trường ngoại đạo cứng nhắc cùng nghịch lại tinh thần Tin Mừng, nơi các tín hữu Kitô phải sống.

Vì muốn giúp các tín hữu của mình, vị tông đồ chỉ cho họ phương được triệt để: đó là mến yêu người anh em, sống điều răn yêu thương nhận được từ ban đầu, mà thánh nhân thấy tất cả mọi giới răn được tóm lại ở đó.

Thực hiện như vậy họ sẽ biết “sự sống” là gì, nghĩa là sẽ ngày càng đi đến chỗ kết hợp với Thiên Chúa hơn, sẽ trải nghiệm về Thiên Chúa Tình yêu. Và trải qua kinh nghiệm này đức tin của họ sẽ được xác định và sẽ có thể đương đầu với tất cả mọi tấn công, nhất là trong thời khủng hoảng.

***“Chúng ta biết rằng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống,
vì chúng ta yêu thương người anh em”***

“Chúng ta biết...”. Vị tông đồ nói về một sự hiểu biết do từ kinh nghiệm. Như thế ngài bảo: chúng tôi đã thử nghiệm, đã sờ tận tay. Đó là kinh nghiệm mà các tín hữu Kitô được thánh nhân rao truyền Tin Mừng đã trải qua ngay từ khi họ mới trở lại; nghĩa là từ khi họ đem ra thực hành những điều răn của Chúa, đặc biệt là điều răn thương yêu người anh em, thì họ đi vào chính cuộc sống của Thiên Chúa.

Nhưng các tín hữu Kitô ngày nay có biết kinh nghiệm này không? Chắc chắn họ biết rằng các điều răn của Chúa đều có một mục đích cụ thể. Lúc nào Đức Giêsu cũng nhấn mạnh rằng lắng nghe chưa đủ, mà còn cần phải đem ra thực hành Lời Chúa dạy (cf. Mt 5, 19 – 7,21 – 7,26). Điều trái lại không rõ ràng đối với phần đông các tín hữu – hoặc vì họ có sự hiểu biết hoàn toàn lý thuyết, nghĩa là không có được kinh nghiệm về điều đó – là khía cạnh tuyệt diệu về cuộc sống Kitô này được vị tông đồ đưa ra ánh sáng ở đây, nghĩa là khi ta sống điều răn thương yêu, thì Thiên Chúa chiếm đoạt chúng ta, và dấu hiệu không thể lầm lẫn là sự sống, niềm an bình, niềm vui mà Người cho ta nếm được ngay từ đời này. Đức tin trở nên sức mạnh thấm nhập vào và nối kết lại với nhau tất cả mọi hoạt động của ta.

***“Chúng ta biết rằng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống,
vì chúng ta yêu thương người anh em”***

Lời sống này dạy chúng ta rằng lòng thương yêu người bên cạnh là con đường vương giả đưa chúng ta đến Thiên Chúa. Vì tất cả chúng ta đều là con cái Người, nên không gì Người chú trọng hơn là lòng thương yêu người anh em.

Chúng ta không thể đem đến cho Người một niềm vui lớn hơn niềm vui ta đem lại khi chúng ta yêu thương người anh em mình.

Và vì tình yêu thương huynh đệ đem lại cho ta sự kết hiệp với Thiên Chúa, nên nó là nguồn mạch không hề cạn đem lại ánh sáng nội tâm, là nguồn sự sống, sự phong phú tinh thần, sự canh tân liên tục. Nó ngăn cản không cho tạo nên nơi dân Kitô sự hủy hoại, bệnh sơ cứng, sự ngừng trệ; nói tóm lại nó “làm cho chúng ta đi từ cõi chết bước vào cõi sống”. Trái lại khi thiếu lòng bác ái, mọi sự khô héo và chết đi. Lúc đó ta hiểu được một số triệu chứng lan tràn khắp thế giới nơi ta đang sống: đó là thiếu lòng hằng say, thiếu lý tưởng, tình trạng tâm thường, sự chán nản, ước muốn trốn chạy, đánh mất giá trị, v.v.

***“Chúng ta biết rằng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống,
vì chúng ta yêu thương người anh em”***

Những người anh em mà vị tông đồ nói đến ở đây trước hết là những thành viên của cộng đồng chúng ta dự phần. Nếu đúng thực là chúng ta phải yêu mến tất cả mọi người, thì cũng đúng thực là lòng mến yêu của chúng ta phải bắt đầu từ những người thường sống với ta, để rồi trải rộng ra toàn thể nhân loại. Vậy trước hết chúng ta phải nghĩ đến những người trong gia đình, đến những bạn cùng làm việc, đến những thành viên của giáo xứ, đến hiệp hội hoặc cộng đoàn tu trì của mình. Lòng mến yêu người anh em sẽ không đích thực và có trật tự tốt, nếu không bắt đầu từ đây. Bất kỳ sống ở đâu, chúng ta đều được kêu gọi xây dựng gia đình con cái Thiên Chúa.

***“Chúng ta biết rằng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống,
vì chúng ta yêu thương người anh em”***

Lời sống này mở ra cho chúng ta những viễn tượng bao la. Nó thúc đẩy ta trong cuộc phiêu lưu thần thiêng của lòng thương yêu Kitô từ những cửa ngõ không thể lường trước. Đầu tiên lời này nhắc nhở ta rằng đối với một thế giới như thế giới chúng ta, nơi cuộc đấu tranh, luật của kẻ mạnh hơn, của kẻ mưu mẹo hơn, của kẻ không nể sợ ai trở nên học thuyết và nơi mà nhiều khi mọi sự xem ra bị tê liệt vì chủ thuyết duy vật và ích kỷ, thì câu trả lời ta phải đưa ra là lòng yêu thương người bên cạnh. Đó chính là phương thuốc có thể chữa lành thế giới.

Thực vậy khi chúng ta sống điều răn thương yêu, thì không chỉ cuộc sống chúng ta được bồi dưỡng, mà tất cả chung quanh ta đều cảm thấy; đó là như một đợt sức nóng thần linh lan toả và truyền đi, đi vào những mối tương quan giữa người với người, giữa nhóm này với nhóm nọ và dần dần biến đổi xã hội.

Vậy chúng ta hãy quyết định. Tất cả chúng ta đều có những người anh em phải mến yêu nhân danh Đức Giêsu, ta luôn luôn có họ. Ta hãy trung thành với lòng yêu thương này. Ta hãy giúp nhiều người khác làm như vậy. Chúng ta sẽ biết được trong tâm hồn mình sự kết hợp với Chúa có ý nghĩa gì. Đức tin sẽ nên sống động, những hồ nghi sẽ biến mất, ta sẽ không còn biết chán nản là gì nữa. Cuộc sống sẽ tràn đầy, tràn đầy.

Chiara Lubich